

minde (N. Andersen) og dels af det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen). Det kan jo slet ikke forundre os, som sidde i denne Sal, at se disse to ærede Medlemmer træde op som Sagførere for Regjeringen. Vi vide jo, at navnlig det ærede Medlem fra Frederiksborg sander den gamle Regel, som vi jo godt kende, at den, der gaar over fra een Religion til en anden, bliver altid den mest fanatiske, naar han kommer over paa den anden Side. Det er derfor saa naturligt, at det ærede Medlem fra Frederiksborg, som har staaet sammen med os, nu er den, der netop særlig søgte sig kaldet til at tale igaa, idet han sagde, at da den ærede Minister ikke talte, vilde han tale. Det lod til, at det, der kaldt det ærede Medlem særlig for Brystet, var at min ærede Sidemand og Meningsfælle, det ærede Medlem fra Rjæge (Hørup), havde udtalt Noget om et Ewærd, der havde Eg til begge Sider, og da vilde det ærede Medlem give os den faderlige Formaning, at naar vi hævdede skarpt, at Folkethinget havde Lov til at sige Nei, vilde Landsathinget ogsaa kunne have Lov til at sige Nei. Ja, ganske vist, har Landsathinget juridisk Ret dertil — jeg har ikke været af dem, der mene, at Forsætningen ikke kan bruges; skjøndt jeg ingenlunde ser med Begejstring paa den Forsætning, vi have, det skal jeg villig indrømme, mener jeg, at den dog ikke er værre end, at den nok kan bruges, og en af de Grunde, hvorfor den kan bruges, er den, at ganske vist har Landsathinget en juridisk Ret til at sige Nei, men jeg kan aldrig tro Andet — og det forekommer mig, at den politiske Historie, vi have haft her i Danmark fra 1866 til Dato, giver mere end eet Vidnesbyrd derom — end at naar det er kommet en skarp og bestemt Folkevillie frem, vil det være umuligt for tusinde og nogle og tredstindstyve Proprietærer at stemme op derimod. Skjøndt Landsathinget altsaa har juridisk Ret til at sige Nei, vil det, naar det kommer en stærk Folkevillie, ikke kunne vedblive at sige i Nei Længden — det er valgt paa et altsor snævert Valgrundlag. Vi høre nok, naar der er Tale om at sige Nei, saa hvidskes der strax detove ved Vinduet: Høiskolerne og de aldre Studerende faae Tilskud. Ja, mine Herrer, jeg har ved at sidde adskillige Aar i Finantsudvalget gjort den mærkelige Opdagelse, at Høiskoleanten gjør sig saa stærkt gjældende, at den — for at bruge et snart forliddt Udtryk — er en stille Magt, saa at selv afgjorte Modstandere af Høiskolerne have tiestille og i Finantsudvalget næsten ikke gjort Modstand, naar vi have forshøjet Tilskudet dertil. Og hvorfor? Fordi Høiskolerne og de, som udgaa fra Høiskolerne, ere blevne til en Magt i Danmark, derfor have de Herrer ikke kunnet staa imod. De Herrer kunne være saa vrede paa Høiskolerne, som de ville, det er et Faktum, at de ere en Magt, og naar det virkelig er Alvor

— ikke Høiskoler eller Talemaader — vil det nok trænge igjennem. Derfor siger jeg, at jeg slet ikke er bange for det Skrammebillede, som det ærede Medlem fra Frederiksborg stillede op, thi jeg er overbevist om — indtil videre ialtsald — at netop fordi Landsathinget har en aristokratisk Sammensætning, vil det, uagtet det har fuldstændig juridisk Ret til at sige Nei, aldrig i Verden i Længden stemme op. Det er Noget, vor politiske Historie viser. Det ærede Medlem fra Rjerteminde endte sin Tale med at sige, at Kongemagten skulde udfylde det tomme Rum. Det ærede Medlems Mening om, hvordan det tomme Rum skal udfyldes eller ikke udfyldes, er mig personlig ligegyldig; det ærede Medlem har konstateret saa klart og tydeligt som ellers ingen Rigsdagsmand i Danmark, at han kan reise ud og forsvare, hvad det skal være, selv om det ligger udenfor Forsætningen. Uagtet det ærede Medlem er min Standsfælle og ifølge sin Fødsel maatte have samme Interesser som jeg, er jeg dog kommen til det Resultat, at der er Intet, hvortæn indensfor eller udenfor Grundloven, uden at det ærede Medlem gaar paa det med Dødsforagt alligevel. Det er mig derfor ligegyldigt, hvad det ærede Medlem mener, og hvad hans Tanke er om, hvorledes Rummet skal udfyldes; og jeg er vis paa, at hvorledes den ærede Confeilspræsident end vil udfylde det tomme Rum, vil det ærede Medlem gaa med dertil. Da vi vare udenfor Forsætningen, mødte han vel de Enefle Gange og forsvarede det, og hvis vi komme udenfor igjen, kunne vi maaske atter mødes. Jeg kunde have Lyst til, da der Tale om Kongemagten, at sige, hvorledes det er efter min Erfaring; thi det forekommer mig, at det ikke kan nytte noget hvortæn fra den ene eller fra den anden Side at stille Noget op af store Ord og Talemaader, men at der i Virkeligheden ikke er saa lidt vundet ved at sige det, som det er. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Hansen) i, at de republikanske Anstuelser ere stærkt i Fremvæxt. Jeg kan sige min Erfaring til de Erfaringer, som ere blevne gjorte af de ærede Medlemmer fra Ribe (B. Holm), Skive (C. Jensen) og Svendborg Amts 2den Valgkreds (S. Hansen) med flere — og vi ere jo fra høist forskellige Dele af Landet — og jeg kan da sige, at de republikanske Anstuelser virkelig ere i stor Fremvæxt. Det har jo f. Ex. vist sig, at republikanske Agitatorer have bekendtgjort — det kan man se i Bladene — at, saalænge som Ministeriet Estrup sidder ved Roret, sælge de deres Skrifter for nedsat Betaling. Naar disse Folk have gjort dette, saa er jeg overbevist om, at de ikke have set saa meget galt endda. Jeg tror ganske vist ikke, at der blandt det danske Folk, navnlig den danske Landboistand, som er den Del af Folket, jeg nærmest kender til, vil være ret Mange, som